

De prosopalgia nervosa.

Contributors

Major, Joseph Karl.
Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library

Publication/Creation

Pragae : Sommer, 1827.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/p7se4kcn>

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by the Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library at Yale University, through the Medical Heritage Library. The original may be consulted at the Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library at Yale University, where the originals may be consulted.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

RC552
T5
827M

(86)

Dissertatio

inauguralis medica

de

Prosopalgia nervosa.

Auctore

Jos. Carol. Major.

**YALE
MEDICAL LIBRARY**

HISTORICAL LIBRARY

~~14536~~

i n a u g

t e a

Prosopalgia nervosa,

quam sub auspiciis,

Reverendissimi ac Celsissimi Principis
Domini Domini

Wenceslai Leopoldi Equitis Chlumczansky

de Przestawlk et Chlumczan,

Dei gratia Archiepiscopi Pragensis, sedis apostolicae per
inlytum Regnum Bohemiae, nec nou per celeberrimas Bam-
bergensem, Misnensem et Ratisboneensem Dioeceses legati
nati, Caes. Reg. Ordinis Leopoldini Magnae Crucis Equi-
tis, etc. etc. Inlyti Regni Bohemiae Primatis, suae Caesa-
reo-Regiae Apostoliæ Majestatis Consiliarii intimi actua-
lis, almae et antiquissimæ Carolo-Ferdinandæ Universita-
tis Pragensis Cancellarii perpetui, et studiorum Pro-
tectoris etc. etc. ;

s u b R e c t o r a t u

magnifici, perillustris, celeberrimi ac doctissimi

Domini

Joannis Theobaldi Held,

Medicinae Doctoris, artis obstetriciae Magistri, Nosoco-
mii fratum Misericordiae Physici, Candidatorum pro su-
prema Doctoratus Medici Laurea Examinatoris, Senatus

Academici in Publicis et Politicis Praesidis,

h. t.

Procancellarii et Rectoris Magnifici;

sub Directoratu
magnifici, perillustris, celeberrimi ac doctissimi
D o m i n i

Ignatii Nadherny,

Medicinae Doctoris, artis obstetriciae Magistri, ad Inclytum Regni Bohemiae Gubernium Consiliarii Caesareo-Regii Actualis, per Bohemiam Protomedici, Medicinae forensis et Politiae medicae Professoris publici et ordinarii optime emeriti, Celeberrimae Facultatis Medicae Praesidis, atque Studii Medici Directoris, Senatus academici in Publicis et Politicis Assessoris, etc. etc.

D e c a n o

Illustri, spectabili, celeberrimo ac doctissimo

D o m i n o

Francisco Alexio Wünsch,

Medicinae Doctore, Pathologiae et Therapiae generalis nec non Pharmacologiae Professore supplente, Senatus Academicus in Publicis et Politicis Assessore, Candidatorum pro supra Doctoratus Medici Laurea Examinatore; etc. etc.

C o r a m

Caesareo - Regiis in eadem Facultate

Dominis Professoribus

a c

tota celeberrima Facultate

publicae Eruditorum Disquisitioni submittit:

Jos. Carol. Major,

Bohemus, Litomericensis, pro supra Doctoratus medici
Laurea Candidatus,

Theses in adnexas disputabitur in aula Carolina hora
decima, die 5. mensis Maji MDCCCXXVII.

Dissertatio
inauguralis medica
de
Prosopalgia nervosa.

Auctore
Jos. Carol. Major,
pro suprema Doctoratus medici laurea Candidato.

Wilhelm Weitemeier.

Pragae:
Typis Sommerianis.

ORIGENES.

THE HISTORY OF THE

CHRISTIAN CHURCH.

BY JAMES DODD, M.A.

IN FIVE VOLUMES.

THE FIFTH VOLUME.

CONTAINING THE HISTORY

OF THE CHURCH OF THE

CHALCEDONIAN ORTHODOX.

AND OF THE CHURCH OF THE

ORTHODOX GREEKS.

WITH A HISTORY OF THE

CHURCH OF THE CHALCEDONIAN

ORTHODOX GREEKS.

IN FIVE VOLUMES.

THE FIFTH VOLUME.

CONTAINING THE HISTORY

OF THE CHURCH OF THE

CHALCEDONIAN ORTHODOX.

AND OF THE CHURCH OF THE

ORTHODOX GREEKS.

WITH A HISTORY OF THE

CHURCH OF THE CHALCEDONIAN

ORTHODOX GREEKS.

IN FIVE VOLUMES.

THE FIFTH VOLUME.

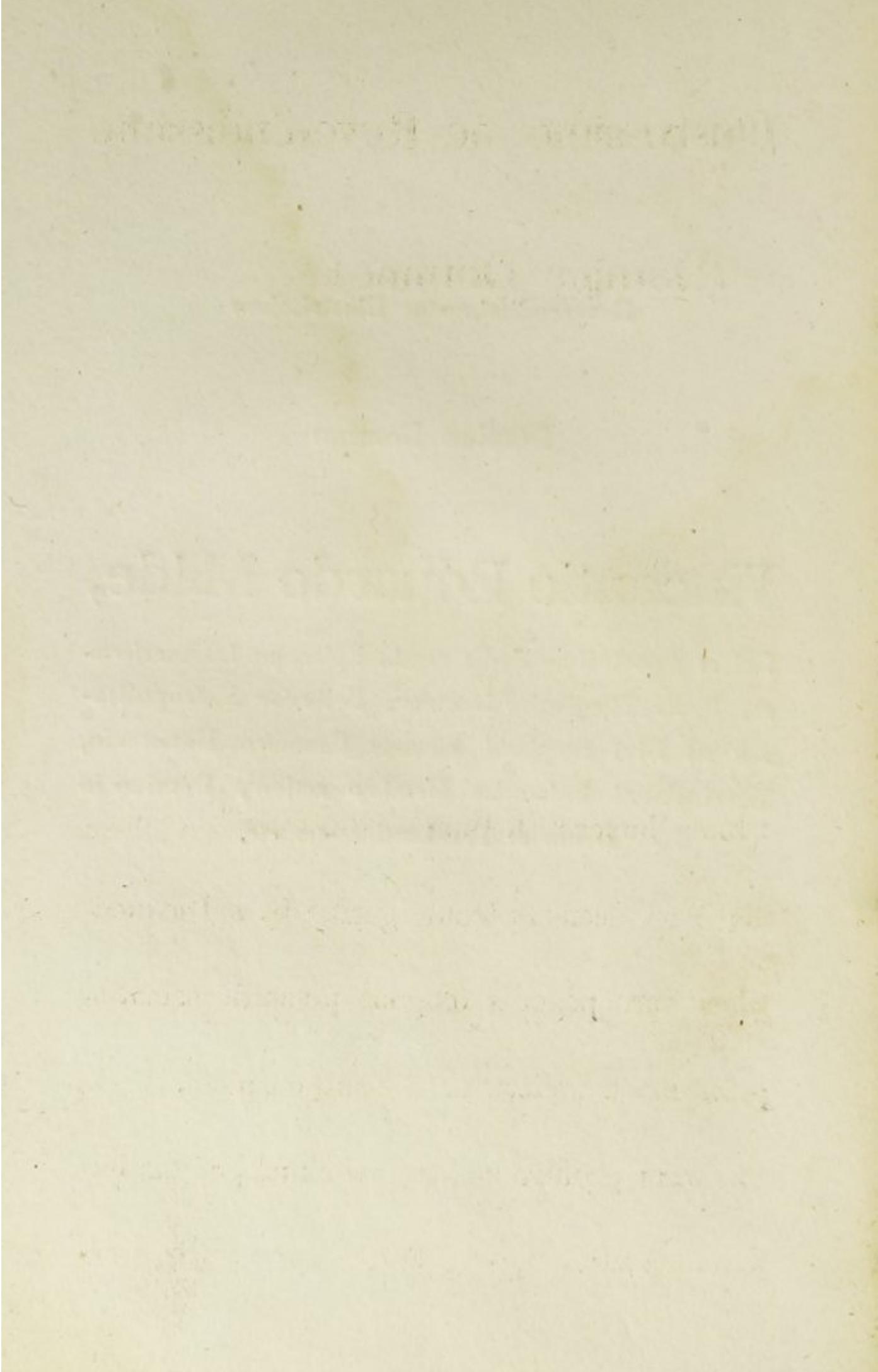
Reverendissimo ac Illustrissimo

Domino Domino

Vincentio Eduardo Milde,

Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopo Litomericensi, S. S. Theologiae Doctori, Ecclesiae Metropolitanae ad Divi Stephani Viennae Canonico Honorario, Musei Regni Bohemiae Membro activo, Domino in

Drum et Trzebautitz etc. etc.

Illustrissime ac Reverendissime
Domine Domine!

Quam huic libellum — qui eximum nomi-
nis Tui decus in fronte gerit, in subsequen-
tibus vero pagellis exiguae juvenilis scientiae
primitias complectitur, — sub auspiciis Tuis
in lucem prodire laetor: me simul penitus im-
parem sentio, gloria Tua, quae in univer-

sa litteratorum celebratur republica, dignum
quidpiam proferendo: ad clementiam Tuam
supplex confugio, ut non tam rei ac conami-
num juvenilium tenuitatem, quam animi grati-
et venerabundi pietatem, cuius palam hic pro-
fitendae mihi laeta obvenit occasio, Benigne

respicere et intueri, Tibique persuasum ha-
bere digneris, haecce piissima erga Te animi
sensa nunquam et nusquam in me esse emoritu-
ra. — Noli caeterum delynari, me sub au-
spiciis Tuis ex schola in vitam, quam vocant
psacticam transgressurum, excelsam benevolen-

tiam gratiamque Tuam in omne vitae suae
tempus sibi iterum iterumque efflagitare.

Illustrissimi ac Reverendissimi
Domini Domini

humillimus

auctor.

P r o œ m i u m.

Cum terrificam formam, qua tot morbi imbuti, naturam victricem excludunt, aegrosque sub optima medendi ratione hinc inde trucidare intendunt, minus respiciam; ingens aegrorum cruciatus, etsi periculo careat, mihi in capessenda materia pro dissertatione haesitanti, imposuit officium, solerterem prosopalgiae imaginem veritati innixam methodumque, qua vis deleteria justo artis adminiculo prohibi queat, quousque vires imbecilles sufficient, expōnendi.

Meta mihi consequenda expostulat, ne nova in arte medica detecta repudiam, sed ut morbi doctrinam studiosi Medicinae cultoris attentione summopere dignam, neotericorum et veterum opinionibus combinandis, comparandis nec non iterata observatione comprobatis locupletare, strenue mihi proponam. Neminem fugiet, quam arduum sit, huic scopo praesixo omni ex parte satisfacere, cum terrifica morbi indoles, malignitas decursus, dolor horrendus, sedes magis abscondita, diffusa causarum copia insultusque recidivantes abunde comprobent, prosopalgiam ad eas spectare affectiones, quae densis obductae tenebris, indefessam medici operam vanam reddere consuescunt. Cum naturae molimina parum praestare valeant ac dolor faciei Fothergillii praecipiti passu organismo insidias struat, arti soli incumbet officium, doloris vehementiam infringendi, extensionem

ulteriorem recidivamque praecavendi. Quamvis pertractanda affectio illis non sit inserenda morbis, qui sub praecoci incremento, medici praesentiam recusanti, exemplo enecare valent; maligna indoles, pertinaciter irradicata, medici opem citissime exigit. Proprio desiderio concitatus, libenter curiosa prosopalgiae descrip-
tione occupor, et eo magis hanc formam capessere cogor, cum observationum thesaurus pauca suppeditet exempla et infallabile axio-
ma assequi, huicdum extra virium mortalium sphacram positum sit. Si, morbi saevitie fra-
cta, nova detecta, centena experientia confir-
mata fuerint, opinionumque ac therapiae dis-
crepantia cessaverit, tum ad metam praefixam
perveniendam jucundior, tutissima ac certissi-
ma, nunc adhuc incognita, sciscitanti patebit
via. Etsi medicorum plures simili operi ma-
nus feliciter admoverint, quorum labori opus-

culum a me tyrone adhuc in arte médica conscriptum, postponendum demisso animo fateor, etsi totidem morbi idea elucubrata fuerit, additamenta pro virium ratione, paucaque commentaria adnectere, mihi licebit. —

Denique exopto, enixeque flagito, ut, quicumque offenderit errores, mihi studiorum curriculum anno abhinc deserenti, inevitabiles, ignoscere, benigneque artis primitias, in emolumentum decumbentium palam promulgatas, suscipere velit.

I.

Conspectus historiae morbi diversaque illius synonyma.

Quamvis exacta prosopalgiae apud veteres auctores mentio non facta sit, quamvis illo aevo explanandam determinationem desideraverint medici, hinc inde plura dispersa, fida observatione comprobata, inveniemus; quae, etsi hisce minus eruatur morbi indoles, serius superstruendis regulis therapeuticis ansam praebuere firmiusque cognitionis fundamentum reddidere. Si innubera percurrimus medicorum opera, summa sagacitate conscripta, vestigia prosopalgiae reperiuntur, quae jam ab Aretaeo cephalea nominata fuisse dicitur. — Graecus Simeon Seth, Arabumque plures^{1,2)} hanc affectionem in scriptis commemorant. Serius ad exactio-

¹⁾ Ebn Sina c. L. 3. fen. 3. tr. I. c. 15. pag. 517. edit
Paulin. Venet. 1595.

²⁾ Rhazis oper. lib. I. ad Amanzorem c. 5.
Avicennae canon. lib. III. fen. 2. tr. I. c. 15. edit
Paulin. Venet. 1595.

rem morbi notionem duxit celeberrimus André³). Pathologis vero omnibus consentientibus ac essentialis Therapiae discrepantia amota, cel. Fothergillius lucidam diagnosin promptissimamque Therapiam, conamini antecessorum laudando prius superstruxit morbi que denominationi vulgari ansam praebuit. Neoterici egregiam viam ulterius sternendam, non desudarunt, operamque indefessam sic dictae torturae oris praevertendae navasse, compertum habemus.

Ingeniosi auctores, Pujol⁴), Forstmann et Leidenfrost⁵), Siebold⁶), v. Loenen⁷), Simon⁸), Selle⁹), Blumenbach¹⁰), Gmelin¹¹), Baldinger¹²), Langen-

³) André observations sur les maladies de l' urètre. a Paris 1756. pag. 318.

⁴) Pujol. Essai sur la maladie de la face nommée le tic douleureux à Paris, 1787. 8. deutsch übersetzt von Ch. H. Schreyer. Nürnb. und Altd. 1788. 8.

⁵) Forstmann et Leidenfrost de dolore faciei Fothergillii. Duisb. 1790.

⁶) Siebold doloris faciei, morbi rarioris atque atrocis observationibus illustrati adumbratio. Wirceb. 1796.

⁷) v. Loenen dissertatio de dolore faciei convulsivo. Gröning. 1797.

⁸) Simon dissertatio de prosopalgia. Hal. 1793.

⁹) Selle. Neue Beiträge zur Natur und Arzneykunde. W. Berlin. Th. I. Nro. 6. pag. 27. 1782.

¹⁰) Blumenbachs mediz. Bibliothek.
B. III. pag. 147 und 516. B. II. pag. 506.

¹¹) Gmelins fortgesetzte Versuche über den thierischen Magnetismus. S. 604.

¹²) Baldinger mediz. Journ.
Th. 7. pag. 55. Th. 1. Nro. 6.

beck¹³), Nobilis de Leuthner¹⁴), Reil¹⁵), Dreyssig¹⁶), Sprengel¹⁷), Huseland¹⁸), Frank¹⁹), caligineum, prosopalgiam obducentem dissipare, illaque remota forum Medicinae augere, conati sunt. — Medicorum plures consentientes opera plura ejusdem valoris construxisse constat^{20 21 22}). Supervacaneum nequaquam censeo, diversa nomina prosopalgiae competentia adduxisse, cum rationem originis dolorisque exprimant, cum ignavia praeoccupati, falsam subministrent Therapiam. Quilibet determinatione indoles occulta terrificaque forma exprimitur. —

Sequentia obveniunt in medicorum scriptis prosopalgiae Synonyma a peculiari signo pathognominoco, a momento sive proëgumeno, sive excitanti deprompta.

- ¹³) Langenbeck tract. anatomico chirurg. de nervis cerebri in dolore faciei consideratis.
- ¹⁴) Nobilis de Leuthner commentat. de dolore faciei Fothergilli. Wirzeb. 1810. 8.
- ¹⁵) Reil. Memorab. clinic. Vol. I. fasc. 2. pag. 7.
- ¹⁶) Dreyssig's Handbuch der mediz. Diagn. pag. 423.
- ¹⁷) Sprengels Handbuch der Pathologie. III. Th. §. 252.
- ¹⁸) Huselands Journal der praktischen Heilkunde. B. 20. St. 1. Nro. 1. B. 9. S. 1. pag. 56.
- ¹⁹) Joau. Petri Frank de curandis hominum morbis epitome.
- ²⁰) Sammlung auserlesener Abhandlungen zum Gebrauch der praktischer Aerzte. B. 20. S. 1. pag. 179.
- ²¹) Complete collection of Fothergillo works by Lettsom. London 1781. 8.
- ²²) Museum der Heilkunde. I. Band. Zürch 1792. Nro. 36. 40.

Imo. Cephalæam nominarunt, cum caput præ-
primis obrutum se manifestet.

IIdo. Torturam oris dirissimo faciei dolori no-
men debere, abunde constat.

IIItio. Ob convulsivam musculorum faciei distorsio-
nem trismi denominationem ortam fuisse, credunt.

IVto. Dolor faciei Fothergillii a nomine
studiosissimi morbi observatoris desumtus.

Vto. Alii ea ex causa nuncuparunt dolorem rheu-
maticum faciei, cum rheumatismo non dissimilis,
observata fuerit affectio.

VIto. Nonnulli neuralgiae facialis denomina-
tionem a plaga nervi affecti deductam, asservare in-
tendunt.

VIImo. Prosopalgia nervosa regionem indo-
lemque doloris exactissime assignat, hinc et reliquis
denominationibus pro libitu assumptis revera palmarum
praeripere, manifestum, quare in hocce libello hoc
nomine uti, mihi concessum sit. Scripta multifaria
prius commemorata confirmant assertionem, morbum
pertractandum diverso modo nuncupatum fuisse..

II.

Phoenomenorum localium et universalium expositio.

Vix occurrit morbus, qui sub primo intuitu luctucentiora manifestaret phoenomena, quorum praesentia tanta diagnoseos certitudine stipata incedit. Charactistica competitunt prosopalgiae phoenomena, irruentesque paroxisimi, quibus aliis affectionis exacerbatio vix aequiparanda, ad eruendam sedem sufficiunt. Etsi invasionis stadium cito finitum sit, etsi sensibus vix obversetur prodromorum vestigium, tamen symptomatum seriem praemittere cogor, quae minantem prosopalgiam annuntiat, curamque prophylacticam instituendam monet. Eo casu, ubi non subito aeger corripitur malo, exordiuntur anxietatis sensatio, aspectus lanquidus, respiratio suspiriosa, tensio mollesto pruritu stipata, se extendens per palatum molle, supercilia regione inque supra et infraorbitatem, mollestus ad scabendum invitans Mirmecismus. Intercedunt saepe dolores pungentes, acsi aeger ictu electrico vehementer concuteretur. Si vero ex improviso dolor exsurgit, tum radiorum adinstar juxta directionem pedis sic dicti anserini propagari videtur, pedetentim increscit aut cito augetur, ac intollerabilis redditur. Plerumque hospitatur in regione infraorbitali, quae recrudescente dolore mitissimam reformidat contrectationem. Dolor minus dijudicanti in musculis et ossibus sedem figere

nonnunquam a sinu maxillari, ab orbita, dente carioso glandulisque adjacentibus exire videtur. Dolor intensus, vehemens, lacinans, terebrans, distendens, pungitorius quasi ex cultro infixo, talem saepius vehementiam nanciscitur, ut mentis perturbationem, sensuum hallucinationes horrendosque aegri ejulatus extorqueat, faciei distorsionem motumque muscularum impeditum provocet. A nonnullis medicis observabantur striae longitudinales intensive rubrae, a fronte ad nasi alas propagatae. Brevissimo saevire visus tempore, sed cito recruduit dolor dirissimus. Communia inflammationis signa, ut tumor, calor, temperatura saltem aducta saepe conspiciuntur. Oculorum vivacitas exstincta, labiorum tremores muscularumque distorsio aspectum reddunt truculentum ac physiognomiam priori plane dissimilem. Non mirum, si aeger affectioni syncopali ac desperationi proximus, totius organismi statum a norma discrepantem offerat. Algor, cutis spasmotice constricta, carotides fortiter pulsantes digitumque appositum vi ferientes, absque frequentia inconsueta, potius pulsum numero restricto, respiratio anhelosa, deglutitionis ac loquelaie impedimentum concussionesque vehementissimae sistunt generalia momenta, quae symptomata prius assignata de regula concomitari consuecent. Epiphora salivaeque excretio larga fractum insultus impetum comprobant. Prostant ex altera parte exempla affectionis ructu flatuque mitigatae. Experi entia confirmatur, eo citius paroxysmum terminatum fuisse, quo vehementior fuerit. Unius paroxysmi extensio certis limitibus nunquam circumscripta, inconstans, determinato typo nunquam adstringitur. Revertitur plerumque interdiu, aegrumque nocturno tem-

pore vexare cessat, mox quadrante horae, mox diūn-
dio, integra aut pluribus horis paroxismum saevire
observarunt. Prosopalgiae nonnunquam in chronicum
statum vergentis extensionem exacte definiri non posse,
neminem fugiet. Idem valet, si morbi decursum spec-
tamus. Saepe absolvitur unico paroxismo, saepe plu-
res agnoscit. Tempestatis mutatione, approbato lunae
influxu, decursum aliter determinari, compertum ha-
beimus.

III.

Opiniones, sedem prosopalgiae concernentes.

Ramificationes quinti septimique paris nervorum ab encephalo exeuntium sedem diversae modificationis sistere, luculenter constat. Nervorum decursu exacte determinato, obtinemus volatilis doloris ideam. Mirum nervorum vinculum, quo omnes in unum nectuntur, ac harmonicum exhibent consensum, exponendae sedi inservit. Odontalgiam aemulans, ex affectione tertii rami quinti paris deducitur.

Causa propagati doloris ad palatum ramus alter paris quinti accusatur. Affection orbitam occupans, ner-
vum infraorbitale, a stirpe trigemini proficiscentem, a fronte vero exiens, nervum fronti prospicientem qua-

sedem agnoscit. Per genas ad auditus organa extensa septimum par nervorum encephali praehensum assignat. —

Anatomica momenta propterea veniunt adnectenda, cum ignavia nervorum situs, salubris caeteroquin incisio damnosa reddi possit. Nervos teneriori tegmine obductos, aliis corporis regionibus prospicientes, prosopalgiae indolem fallaciter exhibuisse, ex scriptis medicorum ac observatorum plurium eruitur.

IV.

Morbi, quibuscum analogiam essentialem offert.

Supervacaneum haud censeo, adnectere differentias, quorum neglecta mentio medici seductioni ansam praebere possit; confudere enim prosopalgiam in perniciem aegrorum cum analogis malis auctores, quae adducere non haesito, cum obscura ab vitiosa diagnosis ex omissa distinctione accurata promanet.

Confunditur

Imo, cum odontalgia. Illegitimae ac falsae hypothesi innixam indagamus in nonnullis scriptis morbi determinationem; existant exempla inepte commutatae prosopalgiae cum dolore dentium. Quamvis analogus conveniat odontalgiae dolor, quamvis cariosa destruc-

tio suspicioni prosopalgiae sublatentis inservire possit, comparere solent characteristica et pathognomonica in dirigendo Therapiae selectu discrimina. Si dentem qua sedem agnotum, corruptione consumtum offendimus, si confusionis committitur error, tum evulso dente iuno pluribus evulsis malum increscat. Sedes exactis limitibus terminata ad dentis alveoli peripheriam restricta observatur, denique dolor atrocissimus prosopalgia occupatum infestat et per plura cito sese excipientia intervalla immunitatem ab omni dolorifica sensatione conciliat aegro; citissime iterum obruitur, breveque reficieni gaudet levamine.

Odontalgiae suspicionem praecedunt consueta momenta causalia, tempestatis vicissitudo, graviditas, destructio dentium etc. Prosopalgia praehensi, interno inomento adscribere solent morbi originem, imaginem ab odontalgia diversam exhibent, extra paroxysmum qui plerumque interdiu occurrit, quam optime valent, dum odontalgia continuam sistat flagellam.

IIdo. *Distinctio a trismo nullis difficultatibus succumbit, respicientes utriusque aetiologiam symptomatologia junctam.* Aetatem juniores praegressis laesionibus, aeris atmosphaericci indole permutata, externisque momentis inquilinis conspirantibus saepe praehensam ac diu infestatam animadvertisimus. Exorditur trismus sensu titillanti, convulsiva muscularum faciei distorsione experti, dum e contra senes, lauto vitae generi addicti, cachexiis ex abdominis anomalia scaturientibus obnoxii, hoc tormento obruantur.

IIIltio. Analogiam agnoscit cum accidente *vicio organico antri Highmori aut sinuum frontaliū.*

Pathognomonica signa manifestissime conjectandam refutant analogiam, quod ex sequentibus desumere licet: Prosopalgia absque ulla decurrit febri, dolore pungente, extus persentiendo, repentinis celebrante invasiones juncta cernitur, dum antri Highmori aut sinuum frontalium inflammatio in suppurationem tendens pulsanti ac obtuso designetur dolore, qui peculiari simul indole ossium affectionem omni eripere valet dubio.

IVto. Insecta in cavum Highmori ac sinus frontales proserpentia, membranae mucosae narium intumescentiae, quorsum polypi spectant, affectionesque venereae vix momentis discernendis indigent.

Vto. Convicti de obstaculo transpirationis cutaneae, persuasi de irradicata diathesi arthritica, hemicraniae memores justeque scrutantes, non fallimur. Etsi arthritis impetuose et saepius mollestet aegrum, tam insigne decumbentis tormentum non sistit ac prosopalgia, locum mutat, plerumque febri incedit, nocturno tempore exacerbatur, quo altera intermissione gaudet.

VIto. Proxime adnecti meretur clavus sic dictus hysterius, qui capillitum occupans rarissime ad inferiorem extenditur regionem, diutius excurrit ac algore stipatur.

Vitia organica in abdomine reclusa, nullum de diagnosi relinquunt dubium.

V.

Causa proxima.

Antequam momenta disponentia origini prosopalgiae inservientia, adtentae subjiciam considerationi, quaerendum erit, in quo causa proxima profundius delitescens consistat. Abstrusa morbi idea ducti fusiorem expositionem ac momentorum sublatentium indagationem desiderare cogimur, et quousque caligine difficulter removenda obducta cernitur, quilibet mihi, dispositionis conditionem investiganti, ignoscere velit, cum libenter fatear, forum mihi exquisitum laborem sagaciissinorum medicorum indefessum exposcere. Neotericorum plures momenta occasionalia exactius dilucidare concupivere, quorum conamine egregio qua incitamento cominotus, absconditam morbi indolem clariorem reddere conor. Abunde constat, Fothergillium ¹⁾ primum fuisse, qui promptius explorandae causae proximae assiduam navavit operam. Egregio eventu labor illius coronabatur, attamen plura adhuc praestanda successoribus reliquit, seque ipsum causam ignorare professus. Subsuensit cum verosimilitudine

Imo. acre cancrosum, opinionemque suam sequentibus argumentis corroborare nisus: foeminas annis

¹⁾ Fothergill. Beobachtungen und Untersuchungen der londoner Aerzte. Band V. In der Sammlung praktischer Abhandlungen für Aerzte. Band III. Stück 1.

climactericis, qui disposione in degenerationem canceraticam insigniuntur, infestari, dolorisque anomaliam cum simili cancri, egregiumque effectum remediorum carcinoma praepedientium pro acrimonia cancrosa pugnare, profert. Cum et sexui masculino prosopalgia convenire visa, cum radicalis prosopalgiae medela cicuta absolvi non possit, imo dolor exasperetur, cum dolor incisione instituta potius exardescat, quisnam celeberrimo Frank ²⁾ adsentire haesitaret, cuius ingeniosa observatione Fothergillii opinio refutatur, qui prosopalgiae imaginem conspexisse enarrat, quin cancri aut scirrhi se obtulerint phoenomena.

IIdo. Casu fortuito ducti virus venereum sublatere censebant, nam errore commisso sub usu mercurialium rebellis mitigata fuit prosopalgia. Dolores syphilitici contrariam offerentes indolem, calore lecti noctuque exacerbationem agnoscunt.

IIIItio. Originis metastatici celeberrimi André ³⁾, Huseland ⁴⁾, Blumenbach et Borrant adducunt exempla, cum psora suppressa, retropulsa herpete orta fuerit prosopalgia, altera ex parte vero eruptis pustulis in febri miliarie vim deleteriam fractam fuisse, commemoretur. Diaphoretica in emolumentum et levamen aegrorum propinata, huic hypothesi veritatem quandam conciliare videntur.

²⁾ Joannis Petri Frank de curandis hominum morbis Epitome juxta ejus praelectiones ab Jos. Eyerel lib. VII. sect. II. pag. 141. Viennae 1805.

³⁾ André observations sur les maladies de l'uretré a Paris 1756. pag. 318.

⁴⁾ Huseland's Journal der praktischen Heilkunde. B. 20 St. 1. Nr. 1. B. 9. St. 1. p. 56.

IVto. Paucissimi medicorum qua causam proximam commemorant vitia organica in abdomine reclusa, vitam officinae digestionis a norma deflectentem, infarctus, obstructiones, indurations, impeditum sanguisfluxum per systema venae portarum, quamvis largam affectionum nervosarum sistant fontem. Cum prosopalgia, affectione abdominali jamjam praesenti, facile oriri possit, cum saepius intercedente haemorrhoidali alisque fluxu cesseret, cum mirum obveniat nervorum vinculum, mira sympathia, abdominis vitia magis extolli merentur. —

Vto. Celeberrimus Leidenfrost et Degener⁵⁾ arthriticam subsumere diathesin, constat. Probabilem diagnosin cautissima circumspectione esse determinandam arti confidentem non latebit. Bene consulens suspicionem insolitae commutationis cognoscet rationalemque morbi ideam desiderabit. Cum prosopalgiae causae ignorentur, cum simili apparatu therapeutico ac arthritis amoveri et tolli non possit, cum fluctuans ac incerta illi opposita fuerit therapia, imperitiae accusandi, qui regularem arthritidis decursum minus respicientes absurdum prava analogia demonstrare intendunt.

VIto. Nobilis de Leuthner^{6,7)} aequo absurdum quaesivisse refugium, ex eo patet, quum neglectis praemis-

⁵⁾ Leidenfrost et Forstmann de dolore faciei Fothergillii. Duisb. 1790.

⁶⁾ Nobilis de Leuthner commentat. de dolore faciei Fothergillii. Wirceb. 1810. 8.

⁷⁾ Henkes Handbuch der speziellen Therapie Band II.
pag. 402.

sis opinionibus, nervum qua sedem agnoscens, a stheniae ac erethismo nervoso prosopalgiae ortum adscripserit; vita enim alterata et organisatio deviare debet, organisatio vero a tramite recto deflectens subtilissimae innititur anomaliae, quam mortalium vix unus armato distinquare valet oculo, cum dynamica vitia partium destructione minus se manifestent.

VIImo. Nonnulli inopportune a tensione electrica ⁸⁾ tanquam ditiori momento causali lucidam expectant disquisitionem, pro qua cito irruens brevique cessans paroxysinus fallaciter pugnare videtur. Nemo certe erit, qui hypotheseos mentionem sagaciter expositam diguoscere vellet, etsi medicum in dubio relinquit, multisque explicandi difficultatibus preinatur.

VIIIvo. Majorem quam par est, valorem celeberrimus Lentinus ⁹⁾ in detegenda causa proxima medullae oblongatae tribuit, quam opinionem convulsiva muscularum faciei distorsione, larga salivatione ac antagonistica cerebri irritatione evincere nititur.

Ex praegressis patet, in scriptis tum antiquiorum tum recentiorum auctorum plures obvenire controversias, pluraque dissonantia prolata fuisse. Diversi medici diversam explicandi methodum largiuntur, quae etsi dignitate destituta appareat, salubreum obtinendae justae rationi praebevit ansam.

⁸⁾ Bertholon de la Lazare de l'electricité du corps humain. Lyon 1780. pag. 225.

⁹⁾ Vogler in Blumenbachs medizinischer Bibliothek. Band II. S. 506. Böhmer und Lentin eben daselbst Band III. S. 516 und 147.

Quamquam nocivos hypotheses effectus suffici-
enter expositos inveniamus, quamquam tentaminum
tanta prosiliat diversitas, nondum liquet, selectam ex
his omnibus hypotheses ullo carere vitio. Nosogenia
securior haurietur, si animadversiones morbosae, in-
cognita molimina castaeque naturae observationes judi-
cium medici rationale dirigent.

Argumentis pro et contra trutinatis, riteque inter
se computatis, sequens hypothesis, etsi dubiis nonnullis
quoque prematur, evidentissima mihi videtur. Ana-
logiam cum ischiade ¹⁰⁾ multum ad optandam contulisse
terminationem ideamque prosopalgiae emendasse, no-
tum est. Ex primariis symptomatibus evolvitur sub-
latens nervorum facialium processus in-
flammatorius. Nec unum desideratur inflamma-
tionis phoenomenon. Irritabilitatis ac sensibilitatis sphae-
ram occupatam, demonstrant: dolor dirissimus, conge-
stionis signa, circulationis excessus, striis sanguinolen-
tis comprobandus, tunica vaginalis nervea humore se-
roso plena, levamen antiphlogisticis remediis inductum,
exacerbatio constitutione annua posita, medela prosop-
algiae incisione nervi nonnunquam absoluta. Interim
et huic theoriae firmum denegatur fundamentum, cui
sequentи objectione oppugnare consuevere. Dolorem
ab inflammatione vix repetendum esse, ex pulsanti
eruunt indole; prosopalgiam striis sanguineis, quas
pro reactione nervorum declararunt, saepe destitutam,

¹⁰⁾ Domini Cottuni de ischiade nervosa commentarius,
Neap. 1764. Jos. Petrini's neue Heilmethode des
Nerveuhüftweh aus dem Italienischen mit Aumer-
kungen von Spohr Detm. 1787.

subinde faciem algore correptam, animadvertere volvere, essentiali inflammationis signo dissimili, imo contrario. Peculiarem praesidentiam in aeris constitutionem eo vanam reddere intendebant, quum hocce momento mutato, vehementia affectionis immutata massisse, visa fuerit. Cum inflammationis theoria maxima gaudeat verosimilitudine, totque arrideat medicis, cum naturae et observationi consentanea censenda sit, cum illi adaequata malum impugnanda superstrui possit therapia, usitatissimam ac promptissimam hanc explicandi methodum declararem. Objectiones huic hypothesi oppositae vix valorem experientia confirmatum extinquerentur et pro exceptionibus de regula rarissime conspiciendis declaranda veniunt.

VI.

Causae proëgumenae excitantibus junctae.

Peculiaris perceptibilitas simultanea potentiarum excitantium actione juncta annis climactericis, sexui sequiori, aetatis mediae competit. Vix negari potest, in abdominalium viscerum anomaliis inveteratis sub varia imagine infestantibus, dispositionem ad prosopalgiam nervosam esse quaerendam. Quamvis obscura, vinculo dilucidando indigeat, quamvis ratio ma-

gis abscondita, manifeste observandum, dispositionem ad prosopalgiam subeundam proficitis vitae reproductivae turbis, interdum auferri, interdum vero perennem induci. Cum systema nervosum in cuncta organismi systemata praepollentem exerceat vim, imprimis anomiae systematis dermatici ac officinae digestionis, suscipientes causas occasionales, majorem aegrotanti conciliant proclivitatem. Stagnante sanguine per proprium sistema venae portarum, aegro inclinante in alvi segnitiem, haemorrhoides, arthritidem, melancholiā, profundius jamjam syphilide irradicata, dispositio essentialis ad prosopalgiam inducitur. Posita hac opportunitate, levidensi accidente momento excitanti malum erumpere, relapsuque gaudere, varia recensentur exempla.

Lauto vitae generi addicti, labore gravi occupati, potulentis spirituosis faventes, foeminae irritantibus variis pigmentis, faciei ornandaे inservientibus deditae, vehementi non raro corripiuntur prosopalgia. Hoc respectu jam dispositi, laesionibus externis accendentibus, irritamentis, nervum trigeminum sive premendo, sive corrodendo, sive distendendo affidentibus, muco sordibusque collectis, insectis in antrum Highmori proserpentibus, vulneribus, cariosa ossium destructione, irritamentis ab aegro ipso scabendo inductis, citissime malo succumbunt.

Hisce violentiis occurrentibus et vasorum et nervorum vitam a recto deflectere tramite, opportunitatem magis magisque extolli debere, neminem latebit. Numerosissimae causae, sive sint proëgumenae, sive excitantes ortui prosopalgiae inservientes, aliter aliterque medelam determinant, cum mox incremento symp-

tomatum graduali, mox praecipiti passu insurgant, vivumque organismum generatim aut speciatim infestentur. —

VII.

Prognostica momenta.

Jam liquet, ad quae momenta prudens artique confidens medicus in designanda prognosi respiciat, oportet. Eventus verosimiles perpendendos serius adjungere opinor, ne de praedicendo exitu futuro nos in dubio relinquant. Ne medicus infausto ac terrifico puniatur morbi eventu, minime negligenda distinctio empiricorum ac rationalium momentorum; ex causis proëgumenis, ex perpensa aegri constitutione, symptomatis combinandis ac adnexo illius decursu sponte scatet, an organismus anomalia praehensus, cito et radicaliter placari possit, nec ne. Epigenomenis fortuito casu accidentibus ac empiricis quibusdam signis, aliter eventus praesagium determinari posse, constat. Cum vires organicae, impetuoso paroxismo saepius irruente deprimi imo extinqui possint, cum summus inducatur lanquor, cum flagella vix mitigata cito resuscitetur, dolorque atrox palliativo modo tantum leniatur, rarius faustum supponendum augurium. Docuerunt observationes exempla insanatae prosopalgiae nervosae, quae, etsi lethifera censenda non sit, frequentem oc-

cacionem posthumis praebet morbis, qui metum mortis imminentis inducere pares sunt. Incertam ac infastinam plura momenta reddunt. Ex aetate proiecta, sexu sequiori, constitutione teneriori, ex temperamento irritabili, neurosibus praegressis, quae peculiari cum prosopalgia nectuntur vinculo, ex desideratis naturae moliminiibus salutiferis, ex recidivis frequenter sese excipientibus, quoad invasionem anticipanti indole gavisis, ex complicatione cum arthritide aliisque profunde irradicalis anomaliis, ex inani causas amovendi spe, quorum spectant ulcera venerea, hysteria, organica vitia, exostoses, cancer, anima pathemata deprimentia, prognosin tristi stipari debere praesagio, cognoscitur.

Hisce quoque accenseri merentur, genius epidemicus, tales affectiones diutius sustinens, perversa medela, aegrum enervans, frequens aeris atmospherici vicissitudo, aer per riunas trahens, quapropter benignam morbi resolutionem absque artis adminiculo inducendam prohibent, primum sub eventu praedicendo sibi vindicant locum, laetumque nunquam admittunt praesagium. —

Cum rationalia symptomata medico sint insufficientia, et empirica perpendenda veniunt.

Dolore atroci, tremore genarum, supervenienti marcore crescenti, intermissionum defectu, orta febri lenta in perniciem aegri solummodo tendenti, aegrum orci faucibus committi, approbatur.

Quo simplicior e contra character morbosus, quo junior aetas, eo feliciorem sperare licet eventum. Si simplici apparatu cura ex voto cedit, si prosopalgiae imago epigenomenis infaustis destituitur, si paroxysmi

brevissimum excurrunt temporis spatium, longioresque agnoscunt intermissiones, si prosopalgia a posthumo non excipitur malo, artis conamine difficulter removendo, tum omnia symptomata simul sumta nervorum affectionem levidensem et vilipendendam manifestant, salubremque exitum a medico declarandum exposcunt.

VIII.

Consuetissimae prosopalgiae nervosae terminations.

Disquisitio exitus eo tendit, ut prosopalgiae prehensi, rarius sanitatem recuperent, frequentius vero posthumis vexentur morbis, ac invasione saepius iterata, increscente subsequa anomalia certae tradentur morti. Hanc triplicem terminationem bene perpendamus, oportet. Difficillimis revera problematibus inserenda exactior terminationis disquisitio, sive concernat plagam topicam, sive totius organismi structuram. Si prosopalgia nervosa seriem insultuum repente et inopinato praecoci malignitate saevientium offert, dynamica nervorum anomalia in organicam transgredendi minante, degenerationis in melancholiā, maniam et furorem exempla adducuntur, quae, etsi rarissime obveniant, conamini furioso sese interficiendi, occasio-

nein suppeditasse, experientia constat.¹⁾ Larga epiphora saliva equa excretio, organica vitia in abdomine occulta, profluviorum suppressio, pertinaces neuroses, syphilis larvata, arthritis inveterata, exanthemata prorumpentia marcortum adaugent, morte inque orta febris lenta citius inducunt. Paralysim muscularum, suimum cruciatum per Iustra inno totam infestare vitam saepiusque novo reverti furore, observationes crebrae comprobant. Funestus eventus et tum judicatur, si affectio in nobilius trensiliens organon, latius extenditur.

IX.

Therapia.

Sedandae pertinaci affectioni ac nervorum exorbitantiae compescendae regimine justo diaetetico satisfieri potest. Praestitis praestandis, potentiae incitantes, mechanica irritamenta summa cautela sunt removenda, ne nova noxa ex admissione stimulis propullulet aegro, diutius hac affectione detento. Utrumque vero effectum non subitaneum esse, sed pedetentim observari, moderamine aegrotantium summo, per menses excurrenti, comprobatur. Arceantur omnes stimuli, qui excedentem sensibilitatis processum magis effrenein redere consuescunt, qui morbum protrahendo exaspera-

¹⁾ Blunt. London. med. Journ. 1786. pag. 47.

re, illiusque vim nocivam intendere valent, qui denique exquisitae medendi methodo salutiferam deinunt indolem. Fluida temperantia solummodo ingurgitet, quaecumque ingerit, blanda, indifferentia, omni stimulo sint destituta. Difficulter digerenda, masticationi fortiori subjicienda, sedulo amoveantur; neque indulgeat, immo urgente necessitudine, potulentis spirituosis, concentratis, exaestuantibus, sive dilutis, caveat a motus excessu, coercent animi pathemata deprimentia, quae sub omnibus circumstantiis infensum in organismum exserere valent effectum, grata, gratissima horum vices potius suppleant oportet. Impulsum mentis, sensuum exercitatione excedente, protracta et intensiori meditatione, leypothimiis citissime sese excipientibus inductum, quantum fieri possit, reforinidet aeger, abstineat a frequenti corporis jactatione, statum potius exasperanti. Violentam corporis reactionem aëris atmosphaericci stimulo, refrigerio de novo concesso, calore immodico, frigoris excessu, mephiticorum miscela, partium constituentium combinatione perversa induci ac prosopalgiam hisce momentis concurrentibus exasperari, nulla indiget mentione. Tepor lecti calorique intensus ad fornacem, intensorem reddunt affectionem atque essentialibus momentis excitantibus merito inserenda veniunt; hinc temperatura cum certo semper concordet Thermometri statu. Cum vero enumeratis regulis diaeteticis, quae primam sistunt Therapiae indicationem, radicalis non absolvi possit cura, cum amota jamjam causa, nisus a vexis liberandi nondum prae stetur, auxilia therapeutica gravissima, generosissima conamina opponere, urget necessitas, ut cura salutifero prospiciat eventui. Non desunt medici, qui ne-

glecta causarum indagatione, statim malum oppugnare, turbasque deleterias sedantibus sopire non haesitant; sed palliativo modo morbo occurrentes, nullo conaminis gaudent fructu. Convicti vero de nexu causal, de sublatente affectione chronica, aut acuta causam sedulo abstergere nituntur.

Prosopalgia generali indicatione jamjam mitigata. nullisque exsurgentibus conaminibus naturae medicatrixis beneficis et salutiferis, ars sola naturae morbo luctanti, succurrat, oportet.

Quapropter a medicis distinquendum tractamen irritabilitati excedenti oppouendum ab illo, quo sensibilitatis fervor effrenis abstergi possit, sistunt enim principalia organismi systemata, centralia in se continent organa, quibus obrutis uno alterove gravissimae ac exitiosissimae manifestantur turbae. Sub magno sanguinis fervore, stimulo omni destituta, antiphlogistica, ad imum ventris derivantia, eccoprotica, organa specialius affecta adgredientia veniunt porrigenda. Enatis turbis in systemate sensibilitatis prioresque exsuperantibus, omni aevo nervina mera opposuisse, constat. —

Therapia specialior ac casui concreto adaptanda pro diversitate causae, pro gradu interceptae aut velocioris circulationis, pro congestione vasa obliteranti varia, pro rebelli affectione mitioribus non profliganda aut allevanda, pro anomalia decursus, mox lenientia, leniter laxantia, mox antiphlogistica fortiora exposcit, hinc medici a mitissimis ad efficaciorum apparatus ascendentes rationale et valde proficuum manifestant tractamen.

Cum nullum specificum, quod hoc praestet et profligandae prosopalgiae nervosae par sit, notum phar-macon, cuin ignoretur perspecto symptomatum nexu causaruinque vinculo evidenti, justa Therapia ad prosopalgiam nervosam, flagellam aegrorum continuam si-stentem, exterminandam sufficiens, cum natura supe-rioritate destituta, salubri molimine morbum exacte subigere non valeat, quotidie experimur, a medico impugnandi necessitatem summopere respiciendam esse. Plura remedia a medicis qua specifica laudantur, im-merito laus illis tribuitur, quia sub omnibus circumstantiis diversum imo contrarium edunt effectum.

Ob nosogeniam nimis occultam, ob rebelles ac nocenter deflectentes anomalias systematis reproductivi, ob impedimenta ex gravi et persistanti laesione mu-neris officinae digestionis scaturientia, ob suspicionem verosimilem syphilidis larvatae, arthritidis sublatentis retropulsae impetiginis praecoci laude commendata, ac simplici affectioni adaptanda auxilia therapeutica spe-cifia, tentamina medicorum egregia simplicem prosopalgiam nervosam concernentia, ad sanitatem brevi recuperandam non sufficiunt. Cum hic moderamen viri-um vix locum teneat, cum therapia opponenda, cum reactio organismi resuscitata valida motusque febriles desint, medendo morbo diversissima pharmaca satis-fisse visa.

Pro adlata causa proxima medelam utiliter diri-gere intendunt, hinc Fothergillius acrimoniam canero-sam protracto cicutae usu debellare ausus. Sub diver-sa dosi ad viginti usque grana ascendentes Fothergillii coaevos cicutam porrexisse, notum est. Si inde pro-pullulaverit levamen, sedanti illius vi solummodo ad-

scribendum erit, specifi nomen nequaquam meretur. Reconvaluere quidem plures, prosopalgia revera aversa, quin cicuta in usum traxa fuerit, e contra, commendatum contra cancerosam acriusoniam remedium aegre medici desiderio satisfecisse, constat.

Fothergillii successores praesidentia peculiari in opium ducti, omne levamen illi adscripsere. Cognitis causis praegressis, haud raro violenta actione organismo potius nocere quam prodesse, affirmarem. Cum exorbitantiam virium in oppositum vertere valeat statum, cum e contra febris exorta lenta citissime appropinet fini, cum summa inertia, virium lanquor aliaeque noxae sanitatem aequa periclitantes inde proveniant, breve, momentaneum levamen, compescendam sensibilitatem, rapidiore inque sanquinis circulum per organa teneriora inhibendum concernens adduxisse, serius vero statum exasperasse, exitumque lethalem provocasse, plures observarunt. Dosis restricta nullum edit effectum; laudanum majori quantitate propinatum, turbas functionum viscerum abdominalium exasperare, inhibitam per alvum evacuationem segniorem reddere, cephalaeam, sensuum extenorū hallucinationes, mentis stuporem inducere ac congestiones versus caput jamjam obrutum, adaugere valet. Cum aegri citissime illius usui assuescant, eo plus detrimenti ex dosi in dies adaugenda capiet aeger. Ubi minia peccaverit irritabilitas, a celeberrimo Frank ¹⁾ sequens connubium proficuo eventu propinatum fuisse constat.

¹⁾ P. Frank l. c. pag. 142.

Rp. Assae foetidae

Extracti cort. peruv. aa. unciam unam

Moschi optimi scrupulum unum

Opii puri

Syr. cort. aurant. sol. grana sex fiant l. a. pill.
gr. II. capiantur mane ac vesperi Nr. 4.

Enarrat exemplum de foemina dirissimo dolore
per annum afflita, protracto pilularum usu a flagella
liberata.

Haighthon ²⁾ efficax connubium cum aethere sul-
furico propinasse fertur, quin radicali gavisus fuerit
cura. —

Etsi laudani usu nervorum erethismus generatim
dolentesque nervi speciatim obtundantur, tamen mo-
mentaneo solummodo jungitur auxilio, radicali curae
vero impar censendum.

Ex remedii sedantibus reliquis Belladonnai re-
vera praeripere palmam, ad grana duo sub initio curae
porrectam, inunctione simultaneo olei Sassafras junc-
tam, e sagacissimis experimentis Stark ³⁾ eruitur, qui
illius usu protracto rebellem prosopalgiam sanatam,
residuosque dolores kali muriatico oxygenato ⁴⁾ ad
grana sex ter de die prorecto, profligatos conspexit.
Aequa fortiter systema nervosum magna antispasmo-
dicorum serie tum in fine peripherico tum universim
feritur. Nervis impressionem gratam et proficuam con-

²⁾ Haighton l. c. pag. 191.

³⁾ Starks Handbuch zur Kenntn. und Heil. innerl.
Krankh. nach des Verf. Tode herausgegeb. v. Nasse.
Jena 1802 B. 4. pag. 9.

⁴⁾ Herber in Hufelands Journal der praktischen Heil-
kunde 1815. St. 6. pag. 82.

ciliantia sub diversa commendantur forma et dosi. Datura stramonii forma tincturae⁵⁾ egregium exhibuit pharmacon, quare formulam adnectere non haesito.

Rp. Sem. dat. **Stramon.** uncias duas

Vini hispanici uncias octo

Vini rectificati unciam unam

Diger. per aliquot dies et filtra.

S. Guttae sex ad decem ab initio pro dosi exhibeantur. —

Experientia testatur, aconitum cum extracto cicutae, hyoscyamum, asam foetidam, castoreum, valerianam, arnicam, tincturam quajaci volatilem, viscum quern, coccionellam septem punctatam forma tincturae effirioris ad guttas quadraginta imo sexaginta propinata in valdopere celebrata, denique pulverem foliorum digitalis purpurae aliaque excitantia volatilia, naphtas etc. saepius egregio coronata fuisse eventu; — ad haec allata tum vero confugiendum, si ratione nervorum pessum datorum ignota prius qua specifica assignata pharinaca ad devincendam prosopalgiam non sufficerent, si sensibilitatis anomalia diffusa ac per totum systema nervorum extensa apparuisset.

Primum vero locum inter medicamina interna occupare meretur hydrargyrum muriaticum mite. Neurilemati et vaginae nervorum affectae simul prospicit, humorisque serosi stillaticii ibidem collecti e evolutionem coerceat, exsudationem quam optime praevertit, resorptionem lanquente in intendit, inflammatoriam notam dissipat. Sive infricetur, sive per os communiceatur, princeps sere prosopalgiae sistit auxilium, quare summa illi tribuenda fides.

⁵⁾ Lentini in Huseländ's Journal B. 9. pag. 59.

**Transgredientes ad proficia remedia externa , se-
riem illorum enumerabimus , quin seorsim illa pro
diversitate systematis affecti tum nervosi tum vasorum
sanquiferorum sejungamus.**

Medici suadunt applicationem sanguisugarum to-
picam sub summo faciei turgore, arteriis temporalibus
fortiter digitum ferientibus , alioque suppresso sanqui-
fluxu. Cucurbitas sanguineas antispasmodicis et anti-
phlogisticis merito adnumerari posse , effectu egregio
comprobatur.

Experientia medicum audacem monet , ne loca-
li sanguinis depletione reiterata erethismum inducat
ac prosopalgiam exasperet. Saepius hydrargo plaga
affecta inficitur , quapropter a celeberrimo Stark se-
quens commendatur unquentum :

Rp. Axungiae porcinae unciam dimidiam
Hydrarg. muriat. mit. scrupulum unum.
Olei Galbani.

Ol. Succini aa. scrupulum semis.

Mds. In regionem proc. mastoidei omni bihorio in-
fricitur. —

Depletionem topicam subsequamque inflictione in
unquenti mercurialis qua medelam externam exquisi-
tam , laudabilem ac morbi naturae consentaneam com-
mandant. Ab unquento Auhenrithii , linimento volati-
li , Laudano liquido Sydenhami , a spiritu vini cam-
phorati cum petroleo , terebinthina et camphora , ab
unquento roris marini composito , solutione saturata
ammonii , tintura cantharidum , ab oleo galbani et suc-
cini mixtis , vix radicalis potius paliativa cura speran-
da , momentaneum vero levamen solummodo exspec-
tandum. Ad excitandum ptyalismum methodus Clar-

cii⁶) proponens inflictionem hydrargyri muriatici mitis internae genae faciei, reliquis eventu et laude antecellit. Non desunt experimenta pertinacissimae prosopalgiae nervosae proflictae per inflictiones auri muriatici. 7) Derivantibus fortioribus, setaceo, fonticulis plaga dolenti quam proxime applicatis, vesicantibus, sinapismis, cortice Mezerei, lapide caustico, moxa immo cauterio 8) influxu egregio Magnetismi animalis 9) et Electricitatis, 10) infensori modo organisationem adgradientibus notabiliter topicus imminuitur dolor horrendus, fortissimaque antidota censenda. — Hisce adnumerant emplastrum cantharidum, pulverem cantharidum, 11) qui relictam suppurationem sustinet, adjungunt porro balnea tepida, sulfurea, 12) in fines periphericos nervorum agentia, herbis aromaticis acuata, pediluvia ex cinere et semine sinapeos contuso praeparata, epithemata ex aqua frigida aut glacie, 13) vapores ex cicuta, datura stramonii ex cinabari evolutos per tubos angustos attractos. Longe frequentius oc-

⁶) Cruixshank a new method. of introducing mercury in lothe circulation et London. 1779.

⁷) Chrestien de la methode jatroleptique. Paris 1811.

⁸) Guincourt Journal de medicina continué. à Paris Vol. 15. pag. 348.

⁹) Gmelins fortgesetzte Versuche über den thierischen Magnetismus pag. 684.

¹⁰) Blunt in der Sammlung auserl. Abhandlungen für prakt. Aerzte. B. 4.

¹¹) Prosewitz. l. c. Th. 1.

¹²) Lentini in Hufeland's Journal. B. 9. p. 56.

¹³) Consbruch's Taschenbuch für angehende praktische Aerzte, B. 2. p. 22.

currit prosopalgia sympathica, ac symptomaticam solummodo exposcit medelain, profligando momento causali inservientem. Si subest syphilitis suspicio, tum turbae mercurialibus specifico modo agentibus sive inungendis sive deglutiendis ^{14, 15)} componi debent, quae certissime exoptatum adducunt effectum. Exanthesma retropulsa revocare intendas, diaphoresin promoventia exhibeantur; ad resuscitanda suppressa inserunt fonticuli, ulcera artificialia, setaceum, pluraque externe commenda. Prolluvia sanguinolenta suppressa citissime revocanda nota alioquin methodo. —

Suppressa transspiratio arthritidi et rheumati favens, justo adducatur tramiti remediis antarthriticis laude commendatis, inter quae calomel, aconitum, quajacum, tinctura colchici etc. spectant. Unquentum ex camphora, hyoscyamo et cicuta ope salivae subactum, unquentum Autenrithii arthritidem haud raro provocarunt. —

Methodus evacuans ¹⁶⁾ solvensque generosiorum in computum vocatur, quo diutius viscerum abdominalium anomalia protracta et desorganisationis jamjam vestigia reperiuntur. Solventia eccoprotica, tonicis juncta, clisteres sic dicti Kaeimpfii viscerales proficicuo eventu in usum trahebantur. Plexum solare centrum erethismi nervorum viscerum abdominalium

¹⁴⁾ Maasius in Hufeland's Journal B. 20. St. 1. Lentius Beytr. zur Ausübung der Arzneywiss. B. 2. pag. 125.

¹⁵⁾ Rust's Magazin für die gesammte Heilkunde B. 1. St. 3. pag. 554.

¹⁶⁾ A. G. Richter I. c. pag. 71.

sistere, constat, hinc medicamina acidum zooticum in-cludentia, aliaque antispasmodica sub cauto regimine fervori systematis nervosi prospiciunt. Assidua aegrotantium flagella recrudescens, cultri opeū exposcit. Objicere quidem plures ^{17, 18, 19, 20}), pro praestanda difficulti operatione suminam manus dexteritatem egregiamque Anatomiae cognitionem requiri, qua desiderata alii nervi percindi gravissimaque laesiones ductus excretorii Stenoniani oriri possint. Inanis haec controversia levi refutatur negotio ^{21, 22, 23, 24}). Quamvis obstent experimenta expertissimorum chirurgorum sine omni fructu operationem peragentium, quamvis obstent frequentes anastomoses, aeque percindendae,

¹⁷⁾ Siebolds Chiron. B. II. S. 166.

¹⁸⁾ Thouret l. c. tom. I — V. Louis gazette salutaire 1766. Nr. 36.

Viellard diss. utrum in pertinacibus capitis facieisque doloribus aliquid prodesse possit sectio nervorum quinti parisi. —

¹⁹⁾ Huselands Journal d. prakt. Heilkunde Bd. XXV. S. 45.

²⁰⁾ Richerand, Nosographie chirurgicale Ed. II. à Paris 1808. pag. 199. —

²¹⁾ Lentin's Beyt. zur ausübenden Arzneyk. W. B. II. S. 85, 86.

²²⁾ Laugenbeck, Tractatus anatomico-chirurgicus de nervis cerebri in dolore faciei considerandis. Göttingen 1805. c. tab. II. und desselben Bibliothek für Chirurg. B. II. S. 4. 157. —

²³⁾ Klein, In Siebold's Chiron. B. II, St. 1. S. 157. —

²⁴⁾ Kapp, Huselands Journal der prakt. Heilk. Bd. II. S. 65.

relicta ulcera canceratica maligna, prosopalgia sympathica, tum certe fausto eventu coronabitur opes chirurgica, tum salutifera erit operatio, si sede doloris exacte determinata certus patitur ramus malumque ex nervi desorganisatione locali proficietur. Tres plerumque nervos concernit operatio, vel supraorbitalem vel infraorbitalem vel unum alterumve facialis ramum. Incisio nervi infraorbitalis duas exigit lineas designandas, quarum prima a dente molari primo ad orbitam ducitur, alia vero aequae verticalis dimidia parte pollicis ab orbita remota designatur, fitque incisio dimidium pollicem longa ac diuidio pollice a margine orbitali remota, exordiens a processu nasali, discinduntur tegumenta communia, labii superioris levator proprius, levator anguli oris, in angulo oris incisio terminatur. Tactu indagari posse foramen infraorbitale,²⁵⁾ vix crederein. Plurimis ramis nervi facialis affectis, celeberrimus Langenbeck suadet, et nervum infraorbitalem et ramos faciales percindi posse, quae operatio laesionem carotidis aut arteriae temporalis subsequam habet. Cultro convexo ac acuminato instituere plures incisionem ad ossa usque penetrantem, quo facto, nonnulli citam unionem, alii vero suppurationem longiorem propnunt, priorem tunc instituendam inonent, ubi summo levamine subito gaudet ager, alteram vero suadent, dolore pedetentim evanescente. Musculorum status paralyticus, ulcera ac cicatrices non raro prosopalgiam excipiunt.

²⁵⁾ Sammlung auserles. Abhandl. für prakt. Aerzte B. 20
pag. 184. —

Theses defendendae.

1.

Cuilibet temperamento peculiaris competit constitutio.

2.

Calor aestivus essentialiter systema cholopoëticum infestare visus.

3.

Hepatis morbi formite putrido cito impraegnantur.

4.

Febrim biliosam facile induere characterem nervosum, millena evincitur experientia.

5.

Medici, prosopalgiae diathesin arthriticam semper subministrantes, falsam profitentur opinionem.

6.

Melaenae sedes nondum exacte determinata.

7.

Paralysi, quae apoplexiā nervosam insequitur, ferro scatentia conveniunt balnea.

8.

Haemorrhoides multifariam exhibent imaginem.

9.

Idea morbi localis concipi nequit.

10.

Menstruorum suppressio et retentio gregi malorum ausam praebent.

11.

Rhachitis et scrophula ex eadem promanant matre.

12.

Vitam sedentariam frequentissimam morborum causam suppeditare, neminem fugiet.

13.

Thermarum mineralium abusus hodieum magis magisque extenditur.

14.

Caveat medicus, ne inani inhaereat theoriae aut so-
lam profiteatur empiriam.

15.

Praesentibus simul sumtis reliquis inflammationis
signis, crustae inflammatoriae fides tribuenda, secus fal-
lax exhibit symptoma.

16.

Seducitur valdopere, qui bulbi morbos qua locales
tractare velit.

17.

Qui miasma cum contagio confundunt, errorem
committunt.

18.

Jede Blatternepidemie zeigt in ihrem Verlaufe ver-
schiedene Modificationen.

19.

Obschon hie und da besondere Zweifel gegen die
Kraft der Schutzpocke erhoben werden, so bleibt sie
doch bis jetzt das bewährteste Mittel zur Verhüthung ver-
heerender Menschenblattern.

20.

Die innere Heilmethode der bereits ausgebrochenen
Hydrophobie anbelangend, stehen wir beyuahc auf dem-
selben Punkte wie vor Jahrhunderten.

21.

Bey Erstgebärenden verträgt sich die Möglichkeit
tödtlicher Verletzungen des Kindes mit schnell überra-
schender Geburt.

22.

Die Erörterung der Ursachen des schwarzen Staars
verdient eine grössere ärztliche Würdigung als ihr bisher
zu Theile ward.

Accession no. 25477

Author Major:
De prosopalgia
nervosa.
1827.

Call no. RC552

T5

Pragae:
Typis Sommerianis.